UNIT – V – INDIAN POLITY

அரசியலமைப்பு அமைப்புகள்

தேர்தல் ஆணையம்

தேர்தல் ஆணையம் என்பது இந்தியாவில் சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்வதற்காக நேரடியாக இந்திய அரசியலமைப்பால் நிறுவப்பட்ட ஒரு நிரந்தர மற்றும் சுதந்திரமான அமைப்பாகும். நாடாளுமன்றம், மாநில சட்டமன்றங்கள், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகம் மற்றும் இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகம் ஆகியவற்றுக்கான தேர்தல்களை மேற்பார்வையிடுதல், வழிநடத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் அதிகாரம் தேர்தல் ஆணையத்திடம் இருக்கும் என்று அரசியலமைப்பின் 324வது பிரிவு வழங்குகிறது. ஆக, தேர்தல் ஆணையம் என்பது மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் பொதுவானது என்ற வகையில் அகில இந்திய அமைப்பாகும். மாநிலங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளுக்கான தேர்தல்களில் தேர்தல் கமிஷனுக்கு அக்கறை இல்லை என்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இதற்கென தனி மாநில தேர்தல் ஆணையத்தை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வழங்குகிறது.

அமைப்புமுறை

அரசியலமைப்பின் 324வது பிரிவு தேர்தல் ஆணையத்தின் அமைப்பு குறித்து பின்வரும் விதிகளை உருவாக்கியுள்ளது:

1. தேர்தல் ஆணையமானது, தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் பிற தேர்தல் ஆணையர்களின் எண்ணிக்கையை, ஏதேனும் இருந்தால், குடியரசுத் தலைவர் அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கலாம்.
2. தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் பிற தேர்தல் ஆணையர்களின் நியமனம் குடியரசுத் தலைவரால் செய்யப்பட வேண்டும்.
3. வேறு தேர்தல் ஆணையர் அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் போது, தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் தேர்தல் ஆணையத்தின் தலைவராகச் செயல்படுவார்.
4. தேர்தல் கமிஷனுக்கு உதவுவதற்குத் தேவையான பிராந்திய ஆணையர்களை தேர்தல் ஆணையத்துடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்கலாம்.
5. தேர்தல் ஆணையர்கள் மற்றும் பிராந்திய ஆணையர்களின் சேவை மற்றும் பதவிக்காலம் ஆகியவை ஜனாதிபதியால் தீர்மானிக்கப்படும்.

1950 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1989 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 15 ஆம் தேதி வரை, தேர்தல் ஆணையம் தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரைக் கொண்ட ஒற்றை உறுப்பினர் அமைப்பாகச் செயல்பட்டது. 16 அக்டோபர் 1989 அன்று, வாக்களிக்கும் வயதை 21 இலிருந்து 18 ஆகக் குறைத்ததன் காரணமாக தேர்தல் ஆணையத்தின் அதிகரித்த பணிகளைச் சமாளிக்க மேலும் இரண்டு தேர்தல் ஆணையர்களை ஜனாதிபதி நியமித்தார். அதன்பிறகு, தேர்தல் ஆணையம் மூன்று தேர்தல் ஆணையர்களைக் கொண்ட பல உறுப்பினர் அமைப்பாக செயல்பட்டது. இருப்பினும், 1990 ஜனவரியில் தேர்தல் ஆணையர்களின் இரண்டு பதவிகளும்

ரத்து செய்யப்பட்டு, தேர்தல் ஆணையம் முந்தைய நிலைக்குத் திரும்பியது. மீண்டும் 1993 அக்டோபரில் ஜனாதிபதி மேலும் இரண்டு தேர்தல் ஆணையாளர்களை நியமித்தார். அன்று முதல் இன்று வரை மூன்று தேர்தல் ஆணையர்களைக் கொண்ட பல உறுப்பினர் அமைப்பாக தேர்தல் ஆணையம் செயல்பட்டு வருகிறது.

தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் மற்ற இரண்டு தேர்தல் ஆணையர்களும் சமமான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிக்கு நிகரான சம்பளம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் பிற சலுகைகளைப் பெறுகின்றனர். தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் மற்றும்/அல்லது மற்ற இரண்டு தேர்தல் ஆணையர்களுக்கு இடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், அந்த விவகாரம் ஆணையத்தால் பெரும்பான்மையால் தீர்மானிக்கப்படும்.

அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயதை அடையும் வரை பதவியில் இருப்பார்கள். அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் ராஜினாமா செய்யலாம் அல்லது அவர்களின் பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் நீக்கப்படலாம்

அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள்

பாராளுமன்றம், மாநில சட்டமன்றங்கள் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிகளுக்கான தேர்தல்கள் தொடர்பாக தேர்தல் ஆணையத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. நிர்வாகம்
2. ஆலோசனை
3. பகுதி நீதித்துறை

விரிவாக, இந்த அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

1. பாராளுமன்றத்தின் எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு சட்டத்தின் அடிப்படையில் நாடு முழுவதும் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகளின் பிரதேசங்களை தீர்மானித்தல்.
2. வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரித்து, அவ்வப்போது திருத்தம் செய்து, தகுதியுள்ள அனைத்து வாக்காளர்களையும் பதிவு செய்தல்.
3. தேர்தல் தேதிகள் மற்றும் அட்டவணைகளை அறிவிக்க மற்றும் வேட்பு மனுக்களை பரிசீலிக்க.
4. அரசியல் கட்சிகளுக்கு அங்கீகாரம் அளித்து, தேர்தல் சின்னங்களை ஒதுக்க வேண்டும்.
5. அரசியல் கட்சிகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவது மற்றும் அவர்களுக்கு தேர்தல் சின்னங்களை ஒதுக்குவது தொடர்பான சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நீதிமன்றமாகச் செயல்படுவது.
6. தேர்தல் ஏற்பாடுகள் தொடர்பான சர்ச்சைகளை விசாரிப்பதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்தல்.
7. தேர்தல் நேரத்தில் கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய நடத்தை விதிகளை தீர்மானித்தல்.

8. தேர்தல் காலங்களில் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகளில் அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்காக பட்டியல் தயார் செய்தல்.
9. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம் தொடர்பான விடயங்களில் ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
10. மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம் தொடர்பான விஷயங்களில் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
11. வாக்குச்சாவடிகளில் முறைகேடுகள், சாவடிகள் கைப்பற்றுதல், வன்முறை மற்றும் பிற முறைகேடுகள் நடந்தால் தேர்தலை ரத்து செய்தல்.
12. தேர்தலை நடத்துவதற்குத் தேவையான பணியாளர்களைக் கோருவதற்கு குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரிடம் கோரிக்கை விடுத்தல்.
13. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தலை உறுதி செய்வதற்காக நாடு முழுவதும் தேர்தல் இயந்திரங்களை மேற்பார்வை செய்தல்.
14. ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு அவசரகால காலத்தை நீட்டிப்பதற்காக ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் ஒரு மாநிலத்தில் தேர்தல் நடத்தலாமா என்பதை ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
15. தேர்தல் நோக்கத்திற்காக அரசியல் கட்சிகளை பதிவு செய்து, அவற்றின் தேர்தல் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் தேசிய அல்லது மாநில கட்சிகளின் அந்தஸ்தை வழங்குதல்.

தேர்தல் கமிஷனுக்கு துணை தேர்தல் கமிஷனர்கள் உதவுகின்றனர். அவர்கள் சிவில் சேவையில் இருந்து பெறப்பட்டு, பதவிக்கால முறையுடன் ஆணையத்தால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆணையத்தின் செயலகத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள செயலாளர்கள், இணைச் செயலாளர்கள், துணைச் செயலாளர்கள் மற்றும் துணைச் செயலாளர்கள் அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள்.

மாநில அளவில், மாநில அரசாங்கத்துடன் கலந்தாலோசித்து தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரால் நியமிக்கப்படும் தலைமைத் தேர்தல் அதிகாரியால் தேர்தல் ஆணையத்திற்கு உதவி செய்யப்படுகிறது. இதற்கு கீழே, மாவட்ட அளவில், கலெக்டர், மாவட்ட தேர்தல் அதிகாரியாக செயல்படுகிறார். மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் தேர்தல் நடத்தும் அலுவலரையும், தொகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு வாக்குச் சாவடிக்கும் தலைமை அதிகாரியையும் அவர் நியமிக்கிறார்.

மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம்

மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) இந்தியாவில் மத்திய ஆட்சேர்ப்பு நிறுவனம் ஆகும். இது ஒரு சுதந்திரமான அரசியலமைப்பு அமைப்பு, இது அரசியலமைப்பால் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பின் பகுதி XIV இல் உள்ள பிரிவுகள் 315 முதல் 323 வரை UPSC இன் சுதந்திரம், அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளுடன் உறுப்பினர்களின் அமைப்பு, நியமனம் மற்றும் நீக்கம் பற்றிய விரிவான விதிகள் உள்ளன.

அமைப்புமுறை

UPSC என்பது இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு, ஆணையத்தின் பலத்தை குறிப்பிடாமல், அதன் அமைப்பை தீர்மானிக்கும் ஜனாதிபதியின் விருப்பத்திற்கு இந்த விஷயத்தை விட்டுவிட்டது. வழக்கமாக, கமிஷன் தலைவர் உட்பட ஒன்பது முதல் பதினொரு உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களில் ஒரு பாதி பேர் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது ஒரு மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் பதவியில் இருக்கும் நபர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர, கமிஷனின் உறுப்பினர்களுக்கு எந்தத் தகுதியும் பரிந்துரைக்கப்படவில்லை. ஆணைக்குழுவின் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களின் சேவை நிபந்தனைகளை தீர்மானிக்க அரசியலமைப்பு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயதை அடையும் வரை, எது முந்தையதோ அதுவரை பதவியில் இருப்பார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் தங்கள் ராஜினாமா கடிதத்தை ஜனாதிபதியிடம் தெரிவிப்பதன் மூலம் தங்கள் அலுவலகங்களை விட்டுவிடலாம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள முறைப்படி ஜனாதிபதியினால் அவர்களது பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னர் நீக்கப்படலாம்.

பின்வரும் இரண்டு சூழ்நிலைகளில் UPSC உறுப்பினர்களில் ஒருவரை ஜனாதிபதி செயல் தலைவராக நியமிக்கலாம்:

1. தலைவர் பதவி காலியாகும்போது; அல்லது
2. தலைவர் இல்லாத காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு சில காரணங்களினாலோ அவரது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போகும் போது.

தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர் அலுவலகப் பணிகளில் நுழையும் வரை அல்லது தலைவர் தனது பணியைத் தொடரும் வரை செயல் தலைவர் செயல்படுவார்.

செயல்பாடுகள்

UPSC பின்வரும் செயல்பாடுகளை செய்கிறது:

1. இது அகில இந்திய சேவைகள், மத்திய சேவைகள் மற்றும் மத்திய நிர்வாக பிராந்தியங்களின் பொது சேவைகளுக்கான நியமனங்களுக்கான தேர்வுகளை நடத்துகிறது.
2. இது மாநிலங்களுக்கு (இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் அவ்வாறு செய்யக் கோரினால்) சிறப்புத் தகுதிகளைக் கொண்ட விண்ணப்பதாரர்கள் தேவைப்படும் எந்தவொரு சேவைக்கும் கூட்டு ஆட்சேர்ப்புத் திட்டங்களை உருவாக்கி இயக்க உதவுகிறது.

3. மாநில ஆளுநரின் வேண்டுகோளின் பேரில் மற்றும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் ஒரு மாநிலத்தின் அனைத்து அல்லது எந்தத் தேவைகளுக்கும் இது சேவை செய்கிறது.
4. பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பான பின்வரும் விஷயங்களில் இது ஆலோசிக்கப்படுகிறது:

(i) சிவில் சேவைகள் மற்றும் சிவில் பதவிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களும்.

(ii) சிவில் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்கள் மற்றும் ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவைக்கு பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றம் செய்வதில் பின்பற்ற வேண்டிய கோட்பாடுகள்.

(iii) சிவில் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்களுக்கான விண்ணப்பதாரர்களின் தகுதி; ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவைக்கு பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றங்கள்; மற்றும் இடமாற்றம் அல்லது பிரதிநிதித்துவம் மூலம் நியமனங்கள். சம்பந்தப்பட்ட துறைகள், பதவி உயர்வுக்கான பரிந்துரைகளைச் செய்து, அவற்றை அங்கீகரிக்கும்படி UPSC யிடம் கோருகின்றன.

(iv) இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் பணிபுரியும் ஒரு நபரைப் பாதிக்கும் அனைத்து ஒழுங்கு விவகாரங்களும், நினைவுச்சின்னங்கள் அல்லது அத்தகைய விஷயங்கள் தொடர்பான மனுக்கள் உட்பட. இதில் பின்வருவன அடங்கும்: — தணிக்கை (கடுமையான மறுப்பு) — அதிகரிப்புகளை நிறுத்தி வைத்தல் — பதவி உயர்வுகளை நிறுத்தி வைத்தல் — பண இழப்பை மீட்டெடுத்தல் — குறைந்த சேவை அல்லது பதவிக்கு குறைப்பு (Demotion) — கட்டாய ஓய்வு — சேவையில் இருந்து நீக்கம் — சேவையிலிருந்து நீக்கம்.

(v) ஒரு அரசு ஊழியர் தனது உத்தியோகபூர்வ கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் செய்யப்பட்ட செயல்கள் தொடர்பாக அவருக்கு எதிராக நிறுவப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஏற்படும் சட்டச் செலவுகளைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையும்.

(vi) இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் பணிபுரியும் போது ஒரு நபருக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் தொடர்பாக ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையும் மற்றும் அத்தகைய விருதின் தொகை குறித்த ஏதேனும் கேள்வியும்.

(vii) ஒரு வருடத்திற்கும் மேலான காலத்திற்கான தற்காலிக நியமனங்கள் மற்றும் நியமனங்களை முறைப்படுத்துதல்.

(viii) சில ஓய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு சேவை நீட்டிப்பு மற்றும் மறுவேலை வழங்குவது தொடர்பான விஷயங்கள்.

(ix) பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பான வேறு ஏதேனும் விஷயம்.

விவகாரங்களில் (மேலே குறிப்பிட்டுள்ள) யுபிஎஸ்சியை அரசு கலந்தாலோசிக்கத் தவறினால், பாதிக்கப்பட்ட அரசு ஊழியருக்கு நீதிமன்றத்தில் எந்தப் பரிகாரமும் இல்லை என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில்

கூறுவதானால், UPSC உடன் கலந்தாலோசிப்பதில் ஏதேனும் முறைகேடு அல்லது ஆலோசனை இல்லாமல் செயல்படுவது அரசாங்கத்தின் முடிவை செல்லாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. எனவே, வழங்கல் அடைவு மற்றும் கட்டாயமில்லை. அதேபோல், யுபிஎஸ்சியின் தேர்வானது வேட்பாளருக்கு பதவிக்கான எந்த உரிமையையும் அளிக்காது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. எவ்வாறாயினும், அரசாங்கம் எதேச்சதிகாரம் அல்லது அவதூறுகள் இல்லாமல் நியாயமான முறையில் செயற்பட வேண்டும்.

யூனியனின் சேவைகள் தொடர்பான கூடுதல் செயல்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தால் UPSCக்கு வழங்கப்படலாம். இது UPSCயின் அதிகார வரம்பிற்குள் எந்தவொரு அதிகாரம், கார்ப்பரேட் அமைப்பு அல்லது பொது நிறுவனங்களின் பணியாளர் அமைப்பையும் வைக்கலாம். எனவே UPSC யின் அதிகார வரம்பை நாடாளுமன்றம் இயற்றும் சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்க முடியும்.

UPSC ஆண்டுதோறும், அதன் செயல்திறன் குறித்த அறிக்கையை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குகிறது. ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத வழக்குகள் மற்றும் அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்கான காரணங்களை விளக்கும் குறிப்பாணையுடன் இந்த அறிக்கையை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஜனாதிபதி வைக்கிறார். ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத அனைத்து வழக்குகளும் மத்திய அமைச்சரவையின் நியமனக் குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். யுபிஎஸ்சியின் ஆலோசனையை நிராகரிக்க தனிப்பட்ட அமைச்சகம் அல்லது துறைக்கு அதிகாரம் இல்லை.

மாநில பணியாளர் தேர்வாணையம்

மத்திய அரசின் மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) இணையாக, மாநிலத்தில் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (எஸ்பிஎஸ்சி) உள்ளது. அரசியலமைப்பின் அதே கட்டுரைகள் (அதாவது, பகுதி XIV இல் 315 முதல் 323 வரை) உறுப்பினர்களின் அமைப்பு, நியமனம் மற்றும் நீக்கம், அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள் மற்றும் SPSC இன் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் கையாளுகின்றன.

அமைப்புமுறை

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம், மாநில ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆணையத்தின் பலத்தை அரசியலமைப்பு குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் ஆளுநரின் விருப்பத்திற்கு இந்த விஷயத்தை விட்டுவிட்டுள்ளது. மேலும், ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களில் ஒரு பாதி பேர் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது ஒரு மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் பதவியில் இருக்கும் நபர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர, கமிஷனின் உறுப்பினர்களுக்கு எந்தத் தகுதியும் பரிந்துரைக்கப்படவில்லை. ஆணைக்குழுவின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவை நிபந்தனைகளை தீர்மானிக்கவும் ஆளுநருக்கு அரசியலமைப்பு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது அவர்கள் 62 வயதை அடையும் வரை பதவியில் இருப்பார்கள், எது முந்தையதோ (UPSC விஷயத்தில் வயது வரம்பு 65 ஆண்டுகள்). எவ்வாறாயினும், அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் தங்கள் ராஜினாமா கடிதத்தை ஆளுநரிடம் தெரிவிப்பதன் மூலம் தங்கள் அலுவலகங்களை விட்டுவிடலாம்.

ஆளுநர் பின்வரும் இரண்டு சூழ்நிலைகளில் SPSC உறுப்பினர்களில் ஒருவரை செயல் தலைவராக நியமிக்கலாம்:

1. தலைவர் பதவி காலியாகும்போது; அல்லது
2. தலைவர் இல்லாத காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு சில காரணங்களினாலோ அவரது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போகும் போது. தலைவராக நியமிக்கப்பட்டவர் அலுவலகப் பணிகளில் நுழையும் வரை அல்லது தலைவர் தனது பணியைத் தொடரும் வரை செயல் தலைவர் செயல்படுவார்.

செயல்பாடுகள்

மத்திய சேவைகள் தொடர்பாக UPSC செய்வது போல், மாநில சேவைகள் தொடர்பான அனைத்து செயல்பாடுகளையும் ஒரு SPSC செய்கிறது:

1. இது அரசின் சேவைகளுக்கான நியமனங்களுக்கான தேர்வுகளை நடத்துகிறது.
2. பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பான பின்வரும் விஷயங்களில் இது ஆலோசிக்கப்படுகிறது:

(i) சிவில் சேவைகள் மற்றும் சிவில் பதவிகளுக்கான ஆட்சேர்ப்பு முறைகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களும்.

(ii) சிவில் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்கள் மற்றும் ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவைக்கு பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றம் செய்வதில் பின்பற்ற வேண்டிய கோட்பாடுகள்.

(iii) சிவில் சேவைகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்களுக்கான விண்ணப்பதாரர்களின் தகுதி; ஒரு சேவையிலிருந்து மற்றொரு சேவைக்கு பதவி உயர்வுகள் மற்றும் இடமாற்றங்கள்; மற்றும் இடமாற்றம் அல்லது பிரதிநிதித்துவம் மூலம் நியமனங்கள். சம்பந்தப்பட்ட துறைகள் பதவி உயர்வுக்கான பரிந்துரைகளைச் செய்து, அவற்றை அங்கீகரிக்க SPSC யிடம் கோரிக்கை விடுக்கின்றன.

(iv) மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் பணியாற்றும் ஒரு நபரைப் பாதிக்கும் அனைத்து ஒழுங்கு விவகாரங்களும், நினைவுச்சின்னங்கள் அல்லது அத்தகைய விஷயங்கள் தொடர்பான மனுக்கள் உட்பட.

இவற்றில் அடங்கும்:

தணிக்கை (கடுமையான மறுப்பு) — உயர்வுகளை நிறுத்தி வைத்தல் — பதவி உயர்வுகளை நிறுத்தி வைத்தல் — பண இழப்பை மீட்டெடுத்தல் — குறைந்த

சேவை அல்லது பதவிக்கு குறைப்பு (தரம் இறக்கம்) — கட்டாய ஓய்வு — சேவையில் இருந்து நீக்கம் — சேவையில் இருந்து நீக்கம்

(i) ஒரு அரசு ஊழியர் தனது உத்தியோகபூர்வ கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் செய்யப்பட்ட செயல்கள் தொடர்பாக அவருக்கு எதிராக நிறுவப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஏற்படும் சட்டச் செலவுகளைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையும்.

(ii) மாநில அரசாங்கத்தின் கீழ் பணியாற்றும் போது ஒரு நபருக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் தொடர்பாக ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையும் மற்றும் அத்தகைய விருதின் தொகை குறித்த ஏதேனும் கேள்வியும்.

(iii) பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பான வேறு எந்த விஷயமும்.

இந்த விவகாரங்களில் அரசு எஸ்பிஎஸ்சியை கலந்தாலோசிக்கத் தவறினால், பாதிக்கப்பட்ட அரசு ஊழியருக்கு நீதிமன்றத்தில் எந்த பரிகாரமும் இல்லை என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், SPSC உடன் கலந்தாலோசிப்பதில் ஏதேனும் முறைகேடு அல்லது ஆலோசனை இல்லாமல் செயல்படுவது அரசாங்கத்தின் முடிவை செல்லாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. எனவே, வழங்கல் அடைவு மற்றும் கட்டாயமில்லை. இதேபோல், SPSC யின் தேர்வு, வேட்பாளருக்கு பதவிக்கான எந்த உரிமையையும் அளிக்காது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. எவ்வாறாயினும், அரசாங்கம் எதேச்சதிகாரம் அல்லது அவதூறுகள் இல்லாமல் நியாயமான முறையில் செயற்பட வேண்டும்.

மாநிலத்தின் சேவைகள் தொடர்பான கூடுதல் செயல்பாடுகள் மாநில சட்டமன்றத்தால் SPSC க்கு வழங்கப்படலாம். இது SPSCயின் அதிகார வரம்பிற்குள் எந்தவொரு உள்ளாட்சி அமைப்பு, பெருநிறுவன அமைப்பு அல்லது பொது நிறுவனங்களின் பணியாளர் அமைப்பையும் வைக்கலாம். எனவே SPSC யின் அதிகார வரம்பு மாநில சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்கப்படலாம்.

SPSC அதன் செயல்திறன் குறித்த அறிக்கையை ஆளுநருக்கு ஆண்டுதோறும் வழங்குகிறது. ஆணையத்தின் ஆலோசனைகள் ஏற்கப்படாத வழக்குகள் மற்றும் ஏற்கப்படாததற்கான காரணங்களை விளக்கும் குறிப்பாணையுடன், இந்த அறிக்கையை மாநில சட்டப்பேரவையின் இரு அவைகளிலும் ஆளுநர் வைக்கிறார்.

நிதி ஆணையம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 280வது பிரிவு நிதி ஆணையத்தை ஒரு அரை நீதித்துறை அமைப்பாக வழங்குகிறது. இது ஒவ்வொரு ஐந்தாவது ஆண்டும் அல்லது அதற்கு முந்தைய காலத்திலும் இந்திய ஜனாதிபதியால் அமைக்கப்படுகிறது.

அமைப்பு முறை

நிதி ஆயோக் ஒரு தலைவர் மற்றும் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. குடியரசுத் தலைவர் தனது உத்தரவில் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவர்கள் பதவி வகிக்கின்றனர். அவர்கள் மறு நியமனத்திற்கு தகுதியானவர்கள்.

ஆணையத்தின் உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் மற்றும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய முறை ஆகியவற்றை தீர்மானிக்க அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அதன்படி, ஆணைக்குழுவின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் தகுதிகளை நாடாளுமன்றம் குறிப்பிட்டுள்ளது. தலைவர் பொது விவகாரங்களில் அனுபவம் உள்ளவராக இருக்க வேண்டும் மேலும் மற்ற நான்கு உறுப்பினர்கள் பின்வருவனவற்றில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

1. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி அல்லது ஒருவராக நியமிக்கத் தகுதி பெற்றவர்.
2. அரசாங்கத்தின் நிதி மற்றும் கணக்குகள் பற்றிய சிறப்பு அறிவு பெற்றவர்.
3. நிதி விவகாரங்களிலும் நிர்வாகத்திலும் பரந்த அனுபவம் உள்ளவர்.
4. பொருளாதாரத்தில் சிறப்பு அறிவு பெற்றவர்.

செயல்பாடுகள்

நிதி ஆயோக் பின்வரும் விஷயங்களில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும்:

1. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் வரிகளின் நிகர வருவாயின் விநியோகம் மற்றும் அத்தகைய வருமானத்தின் அந்தந்த பங்குகளின் மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒதுக்கீடு.
2. மத்திய அரசின் (அதாவது, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியிலிருந்து) மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களை நிர்வகிக்க வேண்டிய கொள்கைகள்.
3. மாநில நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மாநிலத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளின் வளங்களுக்கு துணையாக ஒரு மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதியைப் பெருக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகள்.
4. நல்ல நிதி நலன்களுக்காக ஜனாதிபதியால் குறிப்பிடப்படும் வேறு எந்த விஷயமும்.

1960 வரை, சணல் மற்றும் சணல் பொருட்கள் மீதான ஏற்றுமதி வரியின் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிகர வருவாயில் ஏதேனும் ஒரு பங்கை ஒதுக்குவதற்குப் பதிலாக அசாம், பீகார், ஒடிசா மற்றும் மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மானியங்களையும் ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. இந்த மானியங்கள் அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்து பத்து ஆண்டுகளுக்கு தற்காலிகமாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

கமிஷன் தனது அறிக்கையை ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கிறது. அதன் பரிந்துரைகள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்த விளக்கக் குறிப்புடன் அவர் அதை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் முன் வைக்கிறார்.

எஸ்சிகளுக்கான தேசிய ஆணையம்:

பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகளுக்கான தேசிய ஆணையம் (SCs) என்பது அரசியலமைப்பின் 338 வது பிரிவின் மூலம் நேரடியாக நிறுவப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பாகும். மறுபுறம், தேசிய மகளிர் ஆணையம் (1992), தேசிய சிறுபான்மை ஆணையம் (1993), பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான தேசிய ஆணையம் (1993), தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (1993) மற்றும் தேசிய ஆணையம். குழந்தை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான (2007) சட்டப்பூர்வ அமைப்புகளாகும், அவை பாராளுமன்றத்தின் செயல்களால் நிறுவப்பட்டவை.

ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள்:

ஆணையத்தின் பணிகள்:

1. எஸ்சிக்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் பிற சட்டப் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் விசாரித்து கண்காணிக்கவும் மற்றும் அவர்களின் பணியை மதிப்பீடு செய்யவும்;
2. எஸ்சிக்களின் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகள் பறிக்கப்படுவது தொடர்பான குறிப்பிட்ட புகார்களை விசாரிக்க;
3. SC களின் சமூக–பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான திட்டமிடல் செயல்முறையில் பங்கேற்கவும் ஆலோசனை வழங்கவும் மற்றும் யூனியன் அல்லது மாநிலத்தின் கீழ் அவர்களின் வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பீடு செய்யவும்;
4. குடியரசுத் தலைவருக்கு, ஆண்டுதோறும் மற்றும் அது பொருத்தமானதாகக் கருதப்படும் மற்ற நேரங்களில், அந்தப் பாதுகாப்புகளின் செயல்பாட்டின் அறிக்கைகளை வழங்குதல்;
5. SC களின் பாதுகாப்பு, நலன் மற்றும் சமூக–பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பாதுகாப்பு மற்றும் பிற நடவடிக்கைகளை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கு யூனியன் அல்லது மாநிலத்தால் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து பரிந்துரைகளை வழங்குதல்; மற்றும்
6. குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிடுவது போல் SC களின் பாதுகாப்பு, நலன் மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் முன்னேற்றம் தொடர்பான பிற செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவது.

ஆணையத்தின் அதிகாரங்கள்:

கமிஷன் அதன் சொந்த நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரத்துடன் உள்ளது. கமிஷன், எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்கும் போது அல்லது எந்த புகாரையும் விசாரிக்கும் போது, ஒரு வழக்கை விசாரிக்கும் சிவில் நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது மற்றும் குறிப்பாக பின்வரும் விஷயங்களில்:

1. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் எந்தவொரு நபரின் வருகையையும் வரவழைத்து அமலாக்குதல் மற்றும் அவரைப் பிரமாணத்தின் பேரில் விசாரணை செய்தல்;
2. எந்த ஆவணத்தையும் கண்டுபிடித்து தயாரிக்க வேண்டும்;
3. பிரமாணப் பத்திரங்கள் மீதான ஆதாரங்களைப் பெறுதல்;
4. எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது அலுவலகத்திலிருந்தும் எந்தவொரு பொதுப் பதிவையும் கோருதல்;
5. சாட்சிகள் மற்றும் ஆவணங்களின் விசாரணைக்காக சம்மன்களை வழங்குதல்; மற்றும்
6. ஜனாதிபதி தீர்மானிக்கக்கூடிய வேறு எந்த விஷயமும்.

மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசுகள் SC களை பாதிக்கும் அனைத்து முக்கிய கொள்கை விஷயங்களிலும் ஆணையத்தை கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் (OBCகள்) மற்றும் ஆங்கிலோ—இந்தியன் சமூகம் தொடர்பாக SC களைப் பொறுத்த வரையில் இதே போன்ற செயல்பாடுகளை ஆணையம் செய்ய வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், OBCகள் மற்றும் ஆங்கிலோ—இந்திய சமூகத்தினருக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் பிற சட்டப் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் ஆணையம் விசாரித்து, அவர்கள் பணிபுரிவது குறித்து ஜனாதிபதிக்கு அறிக்கை அளிக்க வேண்டும்.

தேசிய பழங்குடியினர் ஆணையம்:

அட்டவணை சாதிகளுக்கான தேசிய ஆணையம் (SCs) போலவே, பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையமும் (STs) ஒரு அரசியலமைப்பு அமைப்பாகும், இது அரசியலமைப்பின் பிரிவு 338—A மூலம் நேரடியாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள்:

ஆணையத்தின் பணிகள்:

1. எஸ்டியினருக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் பிற சட்டப் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் விசாரித்து கண்காணிக்கவும் மற்றும் அவர்களின் பணியை மதிப்பீடு செய்யவும்;
2. எஸ்டிகளின் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகள் பறிக்கப்படுவது தொடர்பான குறிப்பிட்ட புகார்களை விசாரிப்பது;
3. ST களின் சமூக—பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான திட்டமிடல் செயல்முறையில் பங்கேற்கவும் ஆலோசனை வழங்கவும் மற்றும் யூனியன் அல்லது மாநிலத்தின் கீழ் அவர்களின் வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பீடு செய்யவும்;
4. குடியரசுத் தலைவருக்கு, ஆண்டுதோறும் மற்றும் அது பொருத்தமானதாகக் கருதப்படும் மற்ற நேரங்களில், அந்தப் பாதுகாப்புகளின் செயல்பாட்டின் அறிக்கைகளை வழங்குதல்;

5. ST–களின் பாதுகாப்பு, நலன் மற்றும் சமூக–பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பாதுகாப்பு மற்றும் பிற நடவடிக்கைகளை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கு யூனியன் அல்லது மாநிலத்தால் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து பரிந்துரைகளை வழங்குதல்; மற்றும்
6. குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிடுவது போல் ST களின் பாதுகாப்பு, நலன் மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் முன்னேற்றம் தொடர்பான பிற செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுதல்.

ஆணையத்தின் அதிகாரங்கள்:

கமிஷன் அதன் சொந்த நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரத்துடன் உள்ளது. கமிஷன், எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்கும் போது அல்லது எந்த புகாரையும் விசாரிக்கும் போது, ஒரு வழக்கை விசாரிக்கும் சிவில் நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது மற்றும் குறிப்பாக பின்வரும் விஷயங்களில்:

1. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் எந்தவொரு நபரின் வருகையையும் வரவழைத்து அமலாக்குதல் மற்றும் அவரைப் பிரமாணத்தின் பேரில் விசாரணை செய்தல்;
2. எந்த ஆவணத்தையும் கண்டுபிடித்து தயாரிக்க வேண்டும்;
3. பிரமாணப் பத்திரங்கள் மீதான ஆதாரங்களைப் பெறுதல்;
4. எந்தவொரு நீதிமன்றம் அல்லது அலுவலகத்திலிருந்தும் எந்தவொரு பொதுப் பதிவையும் கோருதல்;
5. சாட்சிகள் மற்றும் ஆவணங்களின் விசாரணைக்காக சம்மன்களை வழங்குதல்; மற்றும்
6. ஜனாதிபதி தீர்மானிக்கக்கூடிய வேறு எந்த விஷயமும்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் எஸ்டியினரைப் பாதிக்கும் அனைத்து முக்கிய கொள்கை விஷயங்களிலும் ஆணையத்தைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

மொழியியல் சிறுபான்மையினருக்கான சிறப்பு அதிகாரி:

செயல்பாடுகள்:

1. மொழிவழி சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் ஆராய்தல்
2. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்குச் சமர்ப்பிப்பதற்கு, மொழிச் சிறுபான்மையினருக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் தேசிய அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்புகளின் அமலாக்க நிலை குறித்த அறிக்கைகள்
3. கேள்வித்தாள்கள், வருகைகள், மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், மறுஆய்வு பொறிமுறை போன்றவற்றின் மூலம் பாதுகாப்புகளை செயல்படுத்துவதை கண்காணிக்க.

இந்திய கணக்கு தணிக்கை அதிகாரி:

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் (பிரிவு 148) இந்தியக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் தணிக்கையாளர் ஜெனரல் (CAG) இன் ஒரு சுயாதீனமான அலுவலகத்தை வழங்குகிறது. இவர் இந்திய தணிக்கை மற்றும் கணக்கு துறையின் தலைவராக உள்ளார். அவர் பொதுப் பணத்தின் பாதுகாவலராக உள்ளார் மற்றும் நாட்டின் முழு நிதி அமைப்பையும் மத்திய மற்றும் மாநிலம் ஆகிய இரு நிலைகளிலும் கட்டுப்படுத்துகிறார். நிதி நிர்வாகத் துறையில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் நாடாளுமன்றத்தின் சட்டங்களை நிலைநிறுத்துவது அவரது கடமை. இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் சிஏஜி மிக முக்கியமான அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் பி ஆர் அம்பேத்கர் கூறியதற்கு இதுவே காரணம். அவர் இந்தியாவின் ஜனநாயக ஆட்சி முறையின் அரணில் ஒருவர்; மற்றவை உச்ச நீதிமன்றம், தேர்தல் ஆணையம் மற்றும் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன்.

நியமனம் மற்றும் விதிமுறை:

சிஏஜி இந்திய ஜனாதிபதியால் அவரது கை மற்றும் முத்திரையின் கீழ் ஒரு வாரண்ட் மூலம் நியமிக்கப்படுகிறார். சி.ஏ.ஜி., தனது பதவியை ஏற்கும் முன், குடியரசுத் தலைவரின் முன் ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியைச் செய்து சந்தா செலுத்துகிறார்:

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம்
2. இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்துவது;
3. பயம் அல்லது தயவு, பாசம் அல்லது தீமையின்றி தனது பதவிக் கடமைகளை முறையாகவும், உண்மையாகவும், அவரது திறமை, அறிவு மற்றும் நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏற்றவாறு சிறப்பாகச் செய்வது; மற்றும்
4. அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டங்களை நிலைநிறுத்துதல்.

அவர் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது 65 வயது வரை, எது முந்தையதோ அதுவரை பதவியில் இருப்பார். ராஜினாமா கடிதத்தை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புவதன் மூலம் அவர் எப்போது வேண்டுமானாலும் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்யலாம். அதே காரணத்திற்காகவும், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் போலவே குடியரசுத் தலைவராலும் அவரை நீக்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிரூபிக்கப்பட்ட தவறான நடத்தை அல்லது இயலாமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சிறப்புப் பெரும்பான்மையுடன் பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் ஜனாதிபதியால் அவரை நீக்க முடியும்.

கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள்:

அரசியலமைப்பு (பிரிவு 149) யூனியன் மற்றும் மாநிலங்கள் மற்றும் வேறு எந்த அதிகாரம் அல்லது அமைப்பின் கணக்குகள் தொடர்பாக சிஏஜியின் கடமைகள் மற்றும் அதிகாரங்களை பரிந்துரைக்க பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அதன்படி, பாராளுமன்றம் CAG யின் (கடமைகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள்) சட்டம், 1971 ஐ இயற்றியது. இந்தச் சட்டம் 1976 இல் மத்திய

அரசாங்கத்தில் கணக்குகளை தணிக்கையிலிருந்து பிரிக்க திருத்தப்பட்டது. பாராளுமன்றம் மற்றும் அரசியலமைப்பு வகுத்துள்ள CAG இன் கடமைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

1. இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதி, ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதி மற்றும் சட்டமன்றம் கொண்ட ஒவ்வொரு யூனியன் பிரதேசத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிதி ஆகியவற்றிலிருந்து அனைத்து செலவினங்கள் தொடர்பான கணக்குகளை அவர் தணிக்கை செய்கிறார்.
2. இந்தியாவின் தற்செயல் நிதி மற்றும் இந்தியாவின் பொதுக் கணக்கு மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் தற்செயல் நிதி மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் பொதுக் கணக்கிலிருந்தும் அனைத்து செலவினங்களையும் அவர் தணிக்கை செய்கிறார்.
3. மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளின் எந்தவொரு துறையிலும் வைத்திருக்கும் அனைத்து வர்த்தகம், உற்பத்தி, லாபம் மற்றும் இழப்பு கணக்குகள், இருப்புநிலைகள் மற்றும் பிற துணை கணக்குகளை அவர் தணிக்கை செய்கிறார்.
4. அவர் மையம் மற்றும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் வரவுகள் மற்றும் செலவினங்களைத் தணிக்கை செய்கிறார், அந்தச் சார்பாக விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகள் வருவாயின் மதிப்பீடு, சேகரிப்பு மற்றும் முறையான ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றில் ஒரு பயனுள்ள காசோலையைப் பாதுகாக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.
5. பின்வருவனவற்றின் வரவுகள் மற்றும் செலவுகளை அவர் தணிக்கை செய்கிறார்: (அ) மத்திய அல்லது மாநில வருவாயில் இருந்து கணிசமான அளவில் நிதியளிக்கப்பட்ட அனைத்து அமைப்புகளும் அதிகாரங்களும்; (ஆ) அரசு நிறுவனங்கள்; மற்றும் (இ) பிற நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகள், தொடர்புடைய சட்டங்களால் தேவைப்படும் போது.
6. கடன், மூழ்கும் நிதி, வைப்புத்தொகை, முன்பணம், சஸ்பென்ஸ் கணக்குகள் மற்றும் பணம் அனுப்பும் வணிகம் தொடர்பான மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் அனைத்து பரிவர்த்தனைகளையும் அவர் தணிக்கை செய்கிறார். அவர் ரசீதுகள், பங்கு கணக்குகள் மற்றும் பிறவற்றை குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் அல்லது குடியரசுத் தலைவர் தேவைப்படும்போது தணிக்கை செய்கிறார்.
7. குடியரசுத் தலைவர் அல்லது ஆளுநரால் கோரப்படும் போது அவர் வேறு எந்த அதிகாரத்தின் கணக்குகளையும் தணிக்கை செய்கிறார். உதாரணமாக, உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் தணிக்கை.
8. அவர் குடியரசுத் தலைவருக்கு மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் கணக்குகள் எந்தப் படிவத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும் (பிரிவு 150) பரிந்துரைப்பது குறித்து ஆலோசனை கூறுகிறார்.
9. அவர் மத்திய அரசின் கணக்குகள் தொடர்பான தனது தணிக்கை அறிக்கைகளை குடியரசுத் தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்கிறார், அவர் அவற்றை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வைக்க வேண்டும் (பிரிவு 151).

10. அவர் ஒரு மாநிலத்தின் கணக்குகள் தொடர்பான தனது தணிக்கை அறிக்கைகளை ஆளுநரிடம் சமர்ப்பிக்கிறார், அவர் அவற்றை மாநில சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டும் (பிரிவு 151).
11. அவர் எந்த வரி அல்லது கடமையின் நிகர வருமானத்தை உறுதிசெய்து சான்றளிக்கிறார் (பிரிவு 279). அவரது சான்றிதழ் இறுதியானது. 'நிகர வருமானம்' என்பது வரி அல்லது வரி வசூல் செலவைக் கழித்தல்.
12. அவர் நாடாளுமன்றத்தின் பொதுக் கணக்குக் குழுவின் வழிகாட்டியாகவும், நண்பராகவும், தத்துவஞானியாகவும் செயல்படுகிறார்.
13. அவர் மாநில அரசுகளின் கணக்குகளை தொகுத்து பராமரிக்கிறார். 1976 ஆம் ஆண்டில், கணக்குகளைத் தணிக்கையிலிருந்து பிரித்ததால், அதாவது கணக்குகளைத் துறை மயமாக்கியதால், மத்திய அரசின் கணக்குகளைத் தொகுத்தல் மற்றும் பராமரித்தல் தொடர்பான பொறுப்புகளில் இருந்து அவர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

CAG ஜனாதிபதியிடம் மூன்று தணிக்கை அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கிறது— ஒதுக்கீடு கணக்குகள் மீதான தணிக்கை அறிக்கை, நிதி கணக்குகள் மீதான தணிக்கை அறிக்கை மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் தணிக்கை அறிக்கை. ஜனாதிபதி இந்த அறிக்கைகளை நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வைக்கிறார். இதற்குப் பிறகு, பொதுக் கணக்குக் குழு அவற்றை ஆய்வு செய்து அதன் முடிவுகளை நாடாளுமன்றத்திற்கு தெரிவிக்கும்.

ஒதுக்கீட்டுக் கணக்குகள், நிதி ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட செலவினங்களுடன் உண்மையான செலவினங்களை ஒப்பிடுகின்றன, அதே நேரத்தில் நிதிக் கணக்குகள் மத்திய அரசின் வருடாந்திர வரவுகள் மற்றும் வழங்கல்களைக் காட்டுகின்றன.